

Medhat Khattab
Bregningevej 38
5700 Svendborg

Folketingets Retsudvalgsformand Peter Skaarup (MF) og resten af udvalgetsmedlemmer Kære Peter Skaarup! Jeg synes, at sagen fra Aalborg om den 16 årige unge mand, som fik en dom på 4 års fængsel er yderst interessant. Der er en del meninger om det. Det er uden tvivl for galt og sindssygt, at en sådan vold med døden til følge kan ske. Problemmet er bare, at vi som politikere ikke skal overreagere eller være sagkyndige i hvorvidt en forlængelse af straffen til de unge under 18 år vil gavne. Flertallet af MF synes godt om ideen. Jeg er enig i, at sagen er grov, men efter min mening er der ikke behov for at forlænge straffen til de unge under 18 år, men der er behov for nye tanker og der er massivt behov for at oprette et nyt ministerium for de unge. Disse unge har gennem årene været forsømt og negligeret med katastrofale følger. Der er behov for en national indsats, hvis vi ikke skal svigte de unge helt. Mit forslag til oprettelse af et nyt ministerium er blevet sendt til statsminister Anders Fogh Rasmussen og Justitsminister Lene Espersen. Vedlagt min sidste kronik om emnet. Jeg håber at høre fra dig snart. Med venlig hilsen Medhat Khattab, speciallæge Bregningevej 38 5700 Svendborg Medlem af Svendborgs byråd(Y) Tel : 25134338

Kronikken

Teenage ministerium er en løsning: Et flertal af folketingets medlemmer ønsker at afskaffe særregler i straffeloven, så de unge under 18 år, der har begået hård kriminalitet kan straffes lige så hårdt som de voksne. Det, som har provokeret vores folketingspolitikere var en grov meningsløs vold, begået af en dreng på 16 år. Hans voldelige adfærd medførte en 48 årig mands død. Tilmed havde den unge gerningsmand filmet volden mhp. at prale af den og vise den til kammeraterne. Den unge mand var påvirket af alkohol og amfetamin. Hændelsen er et vink med en vognstang om, at der bør gøres noget og politikerne er enige om, at der skal reageres på en eller anden facon med f.eks. hårdere straffe. Desværre kommer der nu en overreaktion som en slags hævn i stedet for en mere gennemtænkt reaktion. Der er nemlig tegn i vores ungdomskultur på, at normerne er i skred og at vi ikke formår at tage godt nok hånd om de unge. Jeg er enig i, at grænsen er nået med den grove og meningsløse vold. Det er sikkert ikke den første eller den sidste gang vi oplever sådan en rædselsfuld vold og jeg synes det er dybt tragisk for offerets familie, og det er forståeligt, hvis de er så frustrerede og vrede og ønsker, at voldsmanden skal sættes bag tremmer resten af hans dage. Men er der også rigtigt, at unge skal have hårdere straffe – og hjælper det? Og hvor lang tid skal der til for at straffen med rimelighed er udstået? Hvad er formålet med at forlænge straffen til de unge? Hvor enige er børne/unge psykologer i dette og hvad siger ekspertudtalelserne i denne sammenhæng? Jeg er i tvivl om, hvorvidt en længere straf i den nuværende form vil være til gavn for nogen - hverken de kriminelle teenagere eller selve samfundet, snarere tvært imod. De kriminelle bliver ofte hårdere og mere kriminelle af at komme i fængsel. Det skal ikke kun være os politikere, som mener, at der er behov for længere straffe til de unge. Efter min opfattelse er det forkert og alt for unuanceret og vi må blande de sagkyndige ind i processen. Jeg mener ikke at vores samfund kan være tjent med, at disse 15 til 18 årige skal være professionelle kriminelle efter en fængselsoplevelse, hvilket let kan blive resultatet med længere straffe. Men hvad er så løsningen? Efter min mening er det nødvendigt at behandle symptomerne, men vi helbreder ikke sygdommen uden at bekæmpe den bagvedliggende årsag. Disse teenagere er frustrerede, pressede og trænger først og fremmest til massiv hjælp – ellers ville de ikke have sådan en voldelig og destruktiv adfærd. Vi ved, at det i sig selv er svært at være teenager, da det er en tid for de unge – hvor de modnes ved at prøve ting af og hvor de med tiden finder deres identitet i mere eller mindre heldige adfærdsmønstre. Det er omgivelserne, som er afgørende for, hvad de unge belønnes eller straffes for og her kan vi sætte aktivt ind i tide. Løbende har man oplevet, at mange unge har trådt ved siden af med for meget druk og indtagelse af euforiserende stoffer. Der er næppe noget diskotek i Danmark, hvor det er umuligt at købe stoffer. Hvor mange gange er der sket dødsulykker blandt de unge på grund af indtagelse af overdosis af stoffer? Det hører heller ikke til sjældenhederne, at der næsten altid er indblandet både spiritus og stoffer i de grove voldssager og den kriminalitet, der begået af

de unge. Problemet er efterhånden kæmpestort og accelererer – i og med at de kriminelle unge bliver yngre og yngre. Vi har for nylig oplevet voldelige pigebander, hvor det er helt ned til 14- 15 årige piger, som har udøvet vold overfor en jævnaldrende. Det er som om normerne for acceptabel social omgang virkelig er i skred i disse år og at det specielt er synligt for de unge, som tilsyneladende ikke har nogen indre stopklods for hvor langt man kan gå, når det handler om voldelig adfærd. På trods af en ihærdig indsats fra mange fronter er der fortsat et akut og massivt behov for en national indsats til disse unge mennesker. De skal ikke betragtes som børn og heller ikke som voksne. På mange måder behandles unge som voksne, idet vi forventer at de kan tage vare på sig selv i en ung alder og at de har en mening om tingene. De er opdraget til at have frie rammer for deres opførsel. Men vi skal huske, at de jo ikke har den erfaring, som en voksen har og derfor skal de hjælpes på vej. Vi må se i øjnene, at det er nødvendigt med en øget forebyggende indsats, hvis vi skal undgå flere tragiske og voldelige hændelser. Derfor skal de have deres eget ministerium, som skal fungere som overordnet tovholder mellem de forskellige ministerier, som har relation til de unge. Jeg kan forestille mig, at der bliver et udvidet samarbejde mellem følgende ministerier: Socialministeriet, familieministeriet, undervisningsministeriet, integrationsministeriet, erhvervs-beskæftigelses ministerierne og ikke mindst justitsministeriet. Det nye ministeriums kernearbejde er først og fremmest selve teenagerne - uanset deres oprindelse eller deres familiers økonomiske forhold - om de fortsat er i folkeskoler eller ej. Der er tre søjler, der skal fokuseres på: Hjemmefronten og forældre/familien. Det er den vigtigste overhovedet. Her må der vises ansvar ellers må man være konsekvent og kontant i sin handling fra de andre 2 søjler. Forældre, som føler sig magtesløse i deres bestræbelser på at opdrage deres teenagere, skal tilbydes råd og sparring også inden noget er gået galt. 2) Skoler. Her må man fra dag 0 observere dem, som er potentielt dårligere og trænger til analyse, udredning og straks sætte ind med handling (behandling). Skolerne må ikke sove i teksten eller reagere for langsomt. Det er bedre at være et skridt foran, inden det bliver for sent. Og hvis der er behov for de kommunale myndigheders inddragelse, må man ikke tøve med at gøre det. 3) Kommunerne skal sætte kraftigt ind på disse teenagere og der skal prioriteres med opholdssteder (ungdomshuse og lignende). Kommunerne må træde i karakter, så disse teenagere ikke sejler deres egen sø og keder sig. Efterhånden kan man i gadebilledet se mange teenagere hænge i butikcentre, på banegårde eller på gaderne i nattelivet rundt omkring, måske fordi der intet alternativ er. Så et nyt teenageministerium som koordinerer, styrer indsatsen fra de vigtige 3 søjler med samarbejde med de andre relevante ministerier kan gavne disse teenagere og Danmark. Man må tænke på at samle alle relevante eksperter i teenageområdet under ministeriets tag med rådgivningsafdelinger, der rummer alle de fagrelevante personer. Det mest vigtige og fundamentale i det hele, som et nyt ministeriet skal styre og sætte rammer for er den udfordring, som Danmark må tage op ved aktivt at påvirke ungdomskulturen og se på normerne inden for gruppen. Vi skal se med nye øjne på de unges alkoholvaner og brug af euforiserende stoffer, såsom hash, amfetamin, ecstasy m.fl. og vurdere, hvordan en fremtidig styrket indsats fra eventuelt det kommende ministerium vil se ud og gerne i samarbejde med relevante eksisterende ministerier. Der skal være nul tolerance hvad angår alkohol og farlige stoffer, som også vores teenager fra Aalborg var under påvirkning af under sin handling. Måske skal vi sætte aldersgrænsen op for køb af alkohol. Vi skal ikke kun kvalificere teenagere til de voksnes rækker ved at give dem hårdere og længere straffe. Hvis de skal straffes som voksne kan det jo være på tale også at uddele privilegier som voksne – og synes vi det er o.k. ? Det er endnu bedre at se området på ny og vurdere om der evt. skal ske gennemgribende ændringer for at de kvalificeres til de voksnes rækker. Skal de have kørekort som 16-årige og skal de have lov til at afgive stemme til kommunal og folketingsvalg. Det er relevant med en debat og dybtgående analyser om det. De unge teenagere er vores fremtid. Så kære statsminister, det er tiltrængt med et nyt teenage ministerium.